

עמ"ת 20774/02/14 - יריב בן ארוש נגד מדינת ישראל -

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ת 20774-02-14 בן ארוש(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופט ציון קאפח
עורר	יריב בן ארוש (עציר) - על-ידי ב"כ עו"ד שחר חצרוני
נגד	
משיבה	מדינת ישראל - על-ידי ב"כ עו"ד לילי קצב

החלטה

ערר על החלטת בימ"ש קמא אשר הורה על מעצר העורר עד תום ההליכים המשפטיים.

לערר שני ראשים: להיעדר תשתית ראייתית ולחלופת מעצר.

כתב האישום מייחס לעורר עבירות על פקודת הסמים המסוכנים: עסקה אחרת והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, עבירות על פי הסעיפים 13 + 9א' ו-7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973.

כתב האישום מספר כי העורר תיאם מפגש עם שוטר לפיו ימכור לו שתי מנות סם מסוכן מסוג קוקאין. השניים נדברו להיפגש במקום מסוים. העורר הסליק במקום שתי מנות סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 1.61 גרם נטו. כאשר נפגשו השניים, חזר בו העורר ואמר כי העסקה תבוצע באמצעות מתווך. בהמשך, אסף העורר את הסם מהקיר ונסע מהמקום. הוא נעצר לאחר כברת דרך מסוימת וחיפוש על גופו העלה כי הסתיר את הסם בכיס השמאלי קדמי של מכנסיו.

בדיון שנערך בפני בימ"ש קמא, נקבע כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית. הקביעות התבססו על קיומן של שיחות טלפון שנעשו על ידי איש המשטרה ועל המזכרים של הסוכן. אחר אלה, הורה בימ"ש קמא על קבלת תסקיר מעצר. עמדת שירות המבחן הייתה שאין לשחרר את העורר משום שנשקפת ממנו מסוכנות גבוהה להישנות העבירות.

מכאן הערר אשר בפניו כאשר ב"כ העורר ממקד את טיעונו בכך שהשיחות עם הסוכן לא תועדו. לחלופין, היה על בימ"ש קמא לאשר את החלופה אשר הוכיחה את עצמה בהליך קודם.

עמוד 1

עיינתי בתשתית הראייתית ומצאתי את התמונה הבאה:

א. דו"ח פעולה של מפקח יניב אושרי מיום 21.11.13. הקצין התחזה לצרכן סמים וביקש כי העורר יספק לו את הסם. השניים נדברו להיפגש במקום פלוני. העורר יצר איתו קשר מאוחר יותר. העורר הקפיד על שגרת שיחות כדלקמן: לעולם לא ענה לשיחות מהשוטר, אך מיד לאחר מכן חזר אליו מטלפון חסום.

הקצין הגיע בשעה היעודה למקום שנקבע. העורר נראה מתעסק עם דבר מה ומניח אותו בין החומה לקורת העץ במקום. הקצין ניגש אל העורר, לחץ את ידו והזדהה בשמו הפרטי. בשלב זה, הודיע לו העורר כי העסקה תבוצע באמצעות מתווך. יצוין, כי הקצין ביקש ממנו **שתי מנות סם**.

לאחר שהעורר עזב את המקום, ניגש הקצין אל המקום בו נראה העורר מסתיר משהו ומצא שם **"שתי שקיות ניילון קטנות עם חומר החשוד כסם מסוג קוקאין"**.

ב. דוח"ת פעולה של השוטרים גל וולמן מיום, עדי יודקביץ וזהי קצור מיום 21.11.13, המשלימים זה את זה. השוטרים קיימו תצפית על מקום המפגש. הבחינו בעורר מגיע למקום. ניגש ל"זולה" שם נמצאו מאוחר יותר שתי שקיות עם סם. הוא נטל דבר מה מהזולה ולאחר שנסע מהמקום הוא נעצר על ידי שוטרים אשר שמרו על קשר עין.

ג. על המצא הסם ברשות העורר אין מחלוקת.

ד. הוזמנו אפוא שתי מנות קוקאין ונתפסו ברשות העורר שתי מנות קוקאין.

די בתשתית הראייתית הלכאורית המפורטת לעיל כדי לקשור את העורר למיוחס לו. אולם, גם הגיון החיים מוליך לאותה מסקנה. אם אכן עמד העורר בסירובו לספק לקצין המשטרה סם, מדוע נאות לבסוף לפגוש אותו וכיצד יצא שמנות הסם המבוקשות, התאימו למנות הסם שנמצאו.

קשה להעלות על הדעת כי השוטרים כולם קשרו קשר להפליל את העורר.

באשר לדיות הראיות: ברי כי ניתן היה לעבות את התשתית הראייתית. מקומן של הטענות להליך העיקרי.

הנה כי כן נמצאה תשתית ראייתית לכאורית.

לא בכדי שלל שירות המבחן שלילה נחרצת את שחרור העורר. ביום 28.04.11 הורשע העורר על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן שעניינו עבירות סחר בסם מסוג קוקאין בארבע הזדמנויות שונות. **יודגש כי מדובר במספר קונים**. העורר

נדון, בין השאר, ל-18 חודשים מאסר בפועל.

בעת ביצוע העבירות הנוכחיות, היה עומד ותלוי נגדו מאסר על תנאי ממושך בן 18 חודשים.

הלכה היא כי עבירות סחר ניתן לבצע גם ממקום מעצר בית.

העורר מעיד על עצמו כי מנוי וגמור עימו לעסוק בסחר בסם מסוכן.

בנסיבות הללו, לא אוכל לקבל הערר.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ז אדר תשע"ד, 16 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.